

[Stinus.]

tydning. Den svenske anerkendelse har således, så vidt det kan skønnes, ikke sat større spor. Helt anderledes betydningsfuldt ville det være, om flere stater samtidig optog forbindelse med regeringen i Hanoi. Det, vi efterlyser, er en koordinering mellem de danske bestræbelser og de bestræbelser, der udfoldes af andre lande, som vi naturligt kan sammenligne os med. Denne koordinering har udenrigsministeren klart lagt op til i sine udtalelser til udvalget.

Det radikale venstre har i øvrigt, således som jeg tidligere har givet udtryk for det fra denne talerstol, den opfattelse, at ingen stat bør stå uden for det internationale samkvem. Jeg skal derfor igen i dag rejse det spørgsmål, om tiden ikke nu er inde til en ændring af dansk udenrigspolitisk praksis med hensyn til anerkendelse af og diplomatisk forbindelse med fremmede stater. Diplomati- sk anerkendelse af og diplomatisk forbindelse med alle lande er den sikreste garanti for en forsvarlig kommunikation mellem disse, og dansk anerkendelse af en fremmed stat bør derfor kun betragtes ud fra et folkeretligt formalitetssynspunkt.

Som praksis er i øjeblikket, og som den også var under tidligere regeringer, er den danske anerkendelsespolitik inkonsekvent og ganske uforståelig for almindelige mennesker. Vi har diplomatisk forbindelse med en række stater, hvis styreform vi ikke sympatiserer med, og alligevel har vi ikke diplomatisk forbindelse med alle lande. Det kunne være ønskværdigt, om vi kunne nå frem til en ordning, der betød automatisk anerkendelse af alle eksisterende stater. Dette kunne bidrage til at få alle lande uden undtagelse med i fælles forpligtende ansvar i internationalt samarbejde, bl. a. i De Forenede Nationer. Netop på baggrund af denne radikale indstilling finder jeg det beklageligt, at hr. Gert Petersen specielt har ønsket at udskille spørgsmålet om anerkendelse af Nordvietnam af det oprindelige forslag — jeg skal i den forbindelse se bort fra Biafra. Det ville efter det radikale venstres opfattelse have været mere konstruktivt, om partierne i fællesskab var nået frem til et forslag om en ændring i almindelig dansk anerkendelsespraksis.

Det radikale venstre kan ikke stemme for ændringsforslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Gert Petersen): Den sidste udtalelse af hr. Stinus — ikke at han ikke kan stemme for forslaget, men den forudgående udtalelse — var en interessant oplysning for mig; det var en nyhed for mig som for utvivlsomt alle andre medlemmer af det folketingsudvalg, der har beskæftiget sig med sagen. Men herregud — et minut i tolv skal man vel også have lov til at komme med en ny tanke; det har altså bare været svært at få den med ind i udvalgsarbejdet.

Folketinget har arbejdet under et hårdt pres i de sidste måneder, og det er gået ud over udvalgsarbejdet. Vi stod derfor over for alternativet enten slet ikke at få noget af de af socialistisk folkeparti stillede forslag om optagelse af diplomatisk forbindelse med en række stater frem til afstemning her i salen eller i hvert fald dog at få et af dem frem. Vi valgte under disse forhold det sidste og anså det for vigtigt, at spørgsmålet om Nordvietnam endnu en gang blev taget op i denne sal.

Hvad angår de øvrige stater, som var foreslået, skal jeg villigt erkende, at Biafra er faldet bort og ikke eksisterer længere, og selv om jeg ved, at det er ikke så populært i politik, skal jeg erkende, at jeg personlig er af den opfattelse, at det ikke var helt rigtigt af mit parti på daværende tidspunkt at stille forslag netop om Biafra. Det blev altså stillet, men problemet er nu af begivenhederne blevet løst. Jeg har det indtryk, at udviklingen i Nigeria foregår på en for os, der var meget pessimistiske — det var jeg også — ganske overraskende og i og for sig betryggende måde. Det er naturligvis meningsløst at tale om at nægte Biafra anerkendelse eller anerkende Biafra; men det, at det er med i det oprindelige forslag og ikke kan udskilles af det — vi har haft lange tekniske drøftelser med sekretariatet om det — betyder, at når ændringsforslagets skæbne er afgjort, er jeg nødt til at trække selve forslaget til folketingsbeslutning om oprettelse af diplomatisk forbindelse med fem regeringer tilbage.

Men så vil jeg gøre opmærksom på en bestemt sætning i betænkningen fra udvalget:

„Socialistisk folkepartis medlem af udvalget har oplyst, at det er forslagsstillerens hensigt i begyndelsen af næste folketingsår at fremsætte forslag til folke-